

Sygn. akt XVII AmE 78/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>SSO Andrzej Turliński</i>
Protokolant –	sekretarz sądowy Iwona Hutnik

po rozpoznaniu 22 marca 2019 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania **J. G.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

z udziałem (...) **Sp. z o.o. w K.**

o zawarcie umowy sprzedaży energii elektrycznej

na skutek odwołania J. G. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 27 stycznia 2017 r. Nr (...)

I. uchyla zaskarżoną decyzję;

II. nie obciąża pozwanego i zainteresowanego obowiązkiem zwrotu na rzecz powoda kosztów postępowania.

SSO Andrzej Turliński

Sygn. akt XVII AmE 78/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 stycznia 2017 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (Prezes URE, pozwany), po rozpatrzeniu wniosku (...) Sp. z o.o. w K. (zainteresowany) orzekł zawarcie między J. G. (powód) a (...) Sp. z o.o. umowy sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii – (...) w P. (...) w oparciu o treść projektu „(...)” wraz załącznikami, przedłożonego przez zainteresowanego przy piśmie z dnia 14 listopada 2016 r. z siedmioma zmianami (modyfikacjami). Ww. umowa sprzedaży stanowi załącznik do decyzji.

Powód zaskarżył tę decyzję w części odnoszącej się do nałożenia na niego obowiązku posiadania zawartej z (...) umowy dystrybucyjnej.

W złożonym odwołaniu domagał się zmiany decyzji przez wykreślenie z umowy sprzedaży (załącznika do decyzji) tych postanowień, które odnoszą się do umowy dystrybucyjnej Sprzedającego to jest § 1 pkt 1.5, § 2 pkt 1 lit. j, § 3 pkt 2 lit. d, § 3 pkt 4 lit. a, § 4 pkt 2, § 5 pkt 1 i pkt 2, § 7 pkt 6 i § 9 pkt 10 lit. a i § 12.

W przypadku nieuwzględnienia powyższego wniosku powód wniósł o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji.

Zarzucał pozwanemu Prezesowi URE, że w wydanej decyzji naruszył:

1. art. 5 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne poprzez jego błędną wykładnię oraz niewłaściwe zastosowanie, skutkiem czego było przyjęcie, iż na powódzie jako Sprzedającym ciąży obowiązek posiadania zawartej z (...) umowy dystrybucyjnej w sytuacji kiedy posiada on już zawartą umowę kompleksową;
2. § 13 ust. 1, ust. 2 i ust. 4 pkt 5 rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego z dnia 4 maja 2007 r. (Dz.U. Nr 03, poz. 623 z późn. zm.) poprzez ich pominięcie w sytuacji, gdy (...) Sp. z o.o. otrzymuje od Operatora Systemu Dystrybucji dane pomiarowe o wysokości zużycia powoda na podstawie zawartej przez powoda umowy kompleksowej;
3. art. 75 § 1 k.p.a. i art. 78 § 1 k.p.a. poprzez nieuwzględnienie wniosku powoda o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z umowy dystrybucyjnej zawartej pomiędzy powodem a (...) Sp. z o.o. umowy sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług dystrybucji (umowa kompleksowa) nr (...) na potrzeby małej elektrowni wodnej w P.;
4. pkt A.3.2 lit. a. (...) S.A. poprzez jego pominięcie, w sytuacji gdy z postanowienia tego wynika, że: (...) w ramach swoich obowiązków, określonych przepisami prawa umożliwia realizację umów sprzedaży energii elektrycznej – na podstawie umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej, tzw. Generalnej Umowy Dystrybucji ((...)) zawartej ze sprzedawcą oraz umowy o świadczenie usług dystrybucji zawartej z (...).

W odpowiedzi Prezes URE podtrzymał stanowisko przedstawione w decyzji i żądał oddalenia odwołania oraz zasądzenia od powoda na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zainteresowany do zamknięcia rozprawy nie zajął stanowiska w sprawie.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje.

Już po wydaniu przez pozwanego decyzji z dnia 27 stycznia 2017 r. objętej przedmiotem sporu powód jako wytwórca zawarł w dniu 24 listopada 2017 r. z zainteresowanym jako (...) (...) Umowę o świadczenie usług odbioru energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii przyłączonego do sieci średniego napięcia nr(...)

Przedmiotem tej umowy, co określa jej § 1 jest świadczenie usługi dystrybucji energii elektrycznej obejmującej korzystanie przez wytwórcę z Krajowego Systemu Elektroenergetycznego w tym w szczególności: odbiór energii elektrycznej od wytwórcy z miejsca odbioru wskazanego w załączniku 3 do sieci dystrybucyjnej (...), wstrzymanie przez Wytwórcę parametrów jakościowych energii elektrycznej, realizacja obowiązków informacyjnych i obowiązków w zakresie odczytywania i przekazywania danych pomiarowych.

Dowód: ww. umowa (k. 118 – 125 akt sąd.)

Następnie w dniu 29 września 2008 r. powód i zainteresowany zawarli Umowę Sprzedaży Energii Elektrycznej wytwarzanej w (...) nr (...)/ (...). Jak wynika z § 1.1.8 umowy dotyczyła ona (...) w P., a w § 3.1 określono jako przedmiot umowy sprzedaż przez sprzedającego (powoda) na rzecz kupującego (zainteresowanego) energii elektrycznej wytworzonej wyłącznie w (...) i wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej (...) w miejscu dostarczenia. Ponadto przedmiotem umowy jest bilansowanie handlowe sprzedającego zapewnione przez kupującego w zakresie energii elektrycznej dostarczonej do miejsca dostarczania w czasie obowiązywania umowy.

Przedłożona Sądowi umowa sprzedaży Energii Elektrycznej całościowo reguluje podstawowe zobowiązania stron, pomiary i ustalenie ilości sprzedawanej energii elektrycznej, ustala należności i zasady rozliczeń za jej sprzedaż, zajmuje się bilansowaniem handlowym, przerwami i ograniczeniami w dostarczaniu lub odbiorze energii, przekazywaniem informacji, renegocjacjami i wypowiedzeniem umowy, rozstrzygnięciem sporów na tle jej realizacji, cesją praw i obowiązków na osobę trzecią oraz okresem jej obowiązywania.

W szczególności w § 3.4. wprowadzono zapis, że w okresie obowiązywania umowy każda ze stron jest zobowiązana do posiadania ważnej umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej zawartej z (...).

Sąd zważył co następuje.

Przeprowadzone ustalenia są wystarczające do rozstrzygnięcia sprawy, bez dokonywania merytorycznej analizy zgłoszonych w odwołaniu zarzutów.

Istotne dla rozstrzygnięcia okazało się, że po wydaniu decyzji strony samodzielnie i dobrowolnie korzystając z zasady swobody umów wyrażonej w art. 353¹ k.c. zawarły w dniu 29 września 2018 r. Umowę Sprzedaży (...) nr (...) regulując między sobą stosunek cywilnoprawny w odniesieniu do którego Prezes URE wydał w dniu 27 stycznia 2017 r. decyzję administracyjną.

Już tylko na marginesie sprawy Sąd zwraca uwagę, że warunkiem podpisania umowy było wcześniejsze podpisanie przez powoda z (...) umowy o świadczenie usług dystrybucji sprzedawanej przez niego energii elektrycznej. W chwili podpisania Umowy Sprzedaży powód dysponował taką umową z dnia 24 listopada 2017 r.

W przedstawionej sytuacji Sąd uznał, że zakończył się spór dotyczący odmowy zawarcia przez J. G. umowy sprzedaży energii elektrycznej, uprawniający Prezesa URE do orzeczenia zawarcia tej umowy w drodze decyzji administracyjnej na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U. z 2012 r., poz. 1059 ze zm.) powoływanej dalej jako PE.

W związku z tym konieczne okazało się uchylenie zaskarżonej decyzji, ponieważ pozwany wobec zawarcia przez powoda i zainteresowanego umowy sprzedaży energii elektrycznej utracił kompetencję do wydania decyzji administracyjnej w tym przedmiocie.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne w sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, umowy o świadczenie usług transportu gazu ziemnego, umowy o świadczenie usługi magazynowania paliw gazowych, umowy, o której mowa w art. 4c ust. 3, umowy o świadczenie usługi skraplania gazu ziemnego oraz umowy kompleksowej, a także w przypadku nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania paliw gazowych lub energii rozstrzyga Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek strony. Przepis ten wprowadza więc kompetencje Prezesa URE do rozstrzygania ściśle określonych sporów. Brak jest przy tym podstaw do rozszerzającej wykładni omawianego przepisu, przewiduje on bowiem wyjątek od zasady swobody zawierania i kształtowania stosunków umownych, przekazując władztwo w tym zakresie organom państwa.

Zdaniem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie ulega wątpliwości, że przepis ten nie daje Prezesowi URE uprawnień do wszczęcia i prowadzenia postępowania oraz wydania decyzji administracyjnej w kwestii, w której między stronami nie ma sporu, co do zawarcia lub kształtu umowy. Kompetencje Prezesa URE wygasają w przypadku gdy nie ma sporu, odpada wtedy przesłanka i istota z art. 8 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne. Dotyczy to więc także przypadków gdy strony dobrowolnie zawierają umowę dopiero po wszczęciu postępowania administracyjnego w tym przedmiocie i po wydaniu nieprawomocnej decyzji administracyjnej rozstrzygającej spór. Decyzja taka nie wiąże stron dopóki się nie uprawomocni. W świetle powyższego zaskarżoną decyzją Prezesa URE należało uchylić w całości. W tym miejscu należy jeszcze dodatkowo zauważyć, że postępowanie sądowe nie służy wyłącznie rozstrzygnięciu tego czy decyzja Prezesa URE w momencie jej wydania była prawidłowa.

Zgodnie z art. 316 § 1 k.p.c. po zamknięciu rozprawy Sąd wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy; w szczególności zasadzeniu roszczenia nie stoi na przeszkodzie okoliczność, że stało się ono wymagalne w toku sprawy. Tym samym Sąd wydając wyrok w niniejszej sprawie był zobowiązany do wzięcia pod uwagę tego, że w dacie zamknięcia rozprawy nie istniał już między stronami spór co do zawarcia umowy w przedmiocie sprzedaży energii elektrycznej. Tak też Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 31 lipca 2013 r. sygn. akt VI ACA

135/11 Lex 1402974 w odniesieniu do legitymacji Prezesa URE do działania na podstawie art. 8 ust. 1 PE w przypadku sporu co do zawarcia umowy przyłączenia do sieci elektroenergetycznej.

Mając powyższe na uwadze Sąd działając na podstawie art. 479⁵³ § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

Jednocześnie Sąd nie obciążył pozwanego i zainteresowanego obowiązkiem zwrotu na rzecz powoda kosztów postępowania, mając na uwadze fakt, że powód i zainteresowany dobrowolnie zawarli umowę, co do której spór był przedmiotem postępowania – art. 102 k.p.c.

SSO Andrzej Turliński